

- 2%D0%B0_(%D0%B2%D0%BE%D0%BA%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B0%D1%8F_%D0%B3%D1%80%D1%83%D0%BF%D0%BF%D0%B0) (in Russian).
5. Kocherzuk, D. (2017). Creation of a musical product with the help of innovative technologies of sound recording systems (for example, the work of the vocal ensemble “Duke Time”) *Kultura i suchasnist almanakh* [Culture and modernity: almanac], Kyiv, National Academy of Government Managerial Staff of Culture and Arts, no. 1, pp. 122–127. (in Ukrainian).
 6. Fraenov, V. (1987). *Uchebnik polifonii* [Polyphony textbook], Moscow, Muzyka. (in Russian).
 7. Chufarov, D. *Uroki aranzhirovki. Vvedenie. Muzykal'nyy onlayn kolledzh* [Lessons of arrangement. Introduction. Online music college]. [Electronic resource]. – Access mode: <http://study-music.ru/aranzhirovka-vvedenie/>. (in Russian).
 8. Artists directory. Electronic resource, available at: <http://tuzinfm.by/performer/89/1.html> (in Belarusian).
 9. Pease, T. (2003) *Jazz Composition: Theory and Practice*, Berklee College of Music. (in English).
 10. Rajaton, (vocal group). Electronic resource, available at: <http://www.rajaton.net/fi/etusivu/> (in English).

УДК 78.083 : 784.1 : 78.071.1

Наталія Кречко

ЖАНРОВІ МЕТАМОРФОЗИ ТА УКРАЇНСЬКЕ ХОРОВЕ МИСТЕЦТВО У КОНТЕКСТІ ТВОРЧОСТІ ВОЛОДИМИРА РУНЧАКА

У статті досліджено питання жанрових метаморфоз у контексті музики авангарду. Простежено втілення новацій у контексті жанру, стилю, форми та художньо-знакових структур на прикладі творчості українського композитора й диригента Володимира Рунчака. Акцентовано новації, втілені у синергії старого й нового, які привнесла в українське хорове мистецтво плеяда сучасних композиторів. Розкрито особливості та значення творчого внеску В. Рунчака: привнесення в музичне мистецтво елементів театральності, віднайдення музичного акціонізму для реалій української музики, способи популяризації і пропаганди сучасних музичних творів, а також аспекти організаторської діяльності митця.

Ключові слова: хорове мистецтво, творчість Володимира Рунчака, жанрові моделі, музичне виконавство, музичний акціонізм.

Наталія Кречко

ЖАНРОВЫЕ МЕТАМОРФОЗЫ И УКРАИНСКОЕ ХОРОВОЕ ИСКУССТВО В КОНТЕКСТЕ ТВОРЧЕСТВА ВЛАДИМИРА РУНЧАКА

В статье исследовано вопрос жанровых метаморфоз в контексте музыки авангарда. Прослежено воплощение новаций в контексте жанра, стиля, формы и художественно-знаковых структур на примере творчества украинского композитора и дирижера Владимира Рунчака. Акцентировано новации, воплощенные в синергии старого и нового, которые были привнесены в украинское хоровое искусство плеядой современных композиторов. Раскрыты особенности и значение творческого вклада В. Рунчака: внедрение в музыкальное искусство элементов театральности, переизобретение музыкального акционизма для реалий украинской музыки, способы популяризации и пропаганды современных музыкальных произведений, а также аспекты организаторской деятельности мастера.

Ключевые слова: хоровое искусство, творчество Владимира Рунчака, жанровые модели, музыкальное исполнительство, музыкальный акционизм.

GENRE METAMORPHOSIS AND UKRAINIAN CHOIR ART
IN THE CONTEXT OF VOLODYMYR RUNCHAK'S CREATIVITY

The article is devoted to the Volodymyr Runchak's person. The musical culture of the twentieth century entered into history due to the specifics of genre-style development, which was distinguished by the special aspirations of composers to create a specific type of synergy of traditional and innovative. A similar phenomenon can be described as genre metamorphosis, which is different, inter alia, by the interaction of "old" and "new" systems in the sphere, respectively, of genres, style, forms, artistic and sign structures. Here the richness of stylistic and genre synthesis, the desire for unified harmony are the features of the most effective search of complex meaning in the objects of the music world, which at first glance seem incompatible, but, meanwhile, are inwardly close. The creativity of modern Ukrainian composers is characterized by the presence of crossings of traditions and innovations, which is appropriate to trace at the level of individual manifestations. These processes are embodied, in particular, in the completion and contribution of the advocate of contemporary music, the Ukrainian composer, conductor, artist who combines music and theatricality, by Volodymyr Runchak (born 1960). He is also called one of the "12 apostles" holding musical an aspect of Ukrainian culture. Thus, the relevance is revealed in the actualization of the strategy of adaptation to the reality of musical life, proposed by V. Runchak.

Volodymyr Runchak is a representative of the galaxy of composers-innovators, who, in the inspiration of avant-garde music, and also pay attention to genre metamorphosis. Avant-garde music has become the main source of inspiration for metamorphosis and experiments for V. Runchak. In the center of his attention is a complex dissonant language, an expression of musical expression, innovative techniques related to sound creation, atypical spatial-acoustic and timbre-colored means. V. Runchak's musical action art attracts attention to a range of social problems, thus removing the additional question of the practical purpose of art. One of the characteristic features of modern times is the use of the latest techniques of "designing" chamber instrumental compositions. In this case, there is a complex, expressive space, which is formed with the help of musical techniques, modern technical means, which influence the genre of the work. As one of the incarnations of genre metamorphosis, it can be noted that intensely introduced into chamber and instrumental compositions one of the main instruments of jazz and pop music – saxophone.

When composing works, V. Runchak, a composer and conductor, creates complex music for the performer, but is easy to perceive as a listener. He owns a variety of works: for an orchestra, a choir, with the introduction to the classical performance of instruments that are characteristic of jazz. As an experimenter, he engages elements of theatricality, provocation, appeals to the synthesis of arts, instrumental theater, as well as musical action art for the Ukrainian culture in the process of performance of musical works. In addition, his work is connected with education and propaganda (in the positive sense of the word) of avant-garde music of the twentieth century, as well as contemporary music. V. Runchak acts as the organizer or initiator of conducting international and all-Ukrainian musical contests, festivals and concerts. According to V. Runchak himself, such avant-garde stylistic search helps to plunge into the modern musical context to adapt to it. The artist's technique is an example of a cultural dialogue represented by binary oppositions: old and new, past and present, classical and innovative, avant-garde, secular and spiritual.

Keywords: *choral art, Volodymyr Runchak's creativity, genre models, musical performance, the musical action art.*

Музична культура ХХ століття увійшла до історії завдяки специфіці жанрово-стильового розвитку, який відзначився особливим прагненням композиторів створити специфічний тип синергії традиційного та новаторського. Подібний феномен можна окреслити як жанрові метаморфози, які відрізняються, зокрема, взаємодією "старих" і "нових" систем у сфері, відповідно, самих жанрів, стилю, форми, художньо-знакових структур. Тут багатство стильового й жанрового синтезу, прагнення до єдиної гармонії виступають рисами

найрезультативніших пошуків складного сенсу в об'єктах музичного світу, які здаються на перший погляд несумісними, але, між тим, є внутрішньо близькими. Творчість сучасних українських композиторів характеризується наявністю перетину традицій та новацій, що доречно простежити на рівні індивідуальних проявів. Дані процеси втілюються, зокрема, в доробку та внеску пропагандиста сучасної музики, українського композитора, диригента, художника, який поєднує музику та театральність, – Володимира Рунчака (нар. 1960). Його також називають одним із “12-ти апостолів”, на яких тримається музичний аспект української культури. Відтак, актуальність виявляється в актуалізації пропонованої В. Рунчаком стратегії адаптації до дійсності музичного життя.

Жанровим метаморфозам – “правилу гарного тону” авангардних музичних течій – присвячено праці А. Папеніної [5], яка досліджує, зокрема, музичний авангард середини ХХ століття, – так само, як і Д. Геллелвелл [9], а також І. Савчука [7], котрому належить праця про особливості палітри виражальних засобів та функцій виконавців у контексті української камерної музики межі ХХ–ХХІ століть. Хорове мистецтво служить предметом вивчення іноземних науковців, а саме: П. Фріра [11] та М. Морган [10]. Творчість Володимира Рунчака перебуває у центрі робіт М. Баланко [1], С. Горохівської [2] (яка в тому числі звертається до творчості українських композиторів С. Зажитька та М. Шоренкова), К. Константинової [3], О. Мальцевої [4] (в її статтях проаналізовані деякі твори композитора, зокрема соната “Passione”) і О. Торби [8], що в доробку про мистецькі напрацювання Вікторії Польової приділяє увагу й творчій своєрідності внеску В. Рунчака.

Мета статті – простежити жанрові метаморфози, що привнесли в українське хорове мистецтво композитори-новатори, серед яких особливо увага приділена Володимирові Рунчаку, навколо постаті якого це дослідження й побудоване.

Ім'я Володимира Рунчака є добре відомим у музичній культурі України. Композитору належать, зокрема, твори для баяна, які він почав писати ще в часи студентства. Серед них найвідоміша “Бахіана” (медитація на тему ВАСН, 1979 року). Згодом цей твір увійшов до Сюїти № 1 для баяна в чотирьох частинах – “Портрети композиторів” (а саме: “Бахіана”, “Наслідуючи Д. Шостаковича”, “Портрет Н. Паганіні”, “Присвячується І. Стравінському”, 1988 року). До інших відомих робіт композитора належать: “Страсті за Владиславом” (1988), Симфонія для баяна, симфонічного оркестру та читця (1982–1988), Сюїта № 2 (“Українська”), “Messa da Requiem” (1982), Соната № 1 (“Passione”, 1985–1989) тощо. Загалом Володимир Рунчак написав понад 70 творів для симфонічного і камерного оркестрів, а також він відомий як творець хорової та камерно-інструментальної музики.

Із 1989 року твори майстра часто звучать на фестивалях сучасної музики в Чехії, Франції, Німеччині, Польщі та інших країнах. Багато творів композитор написав на замовлення відомих зарубіжних виконавців. Володимир Рунчак – член Національної спілки композиторів України, Української секції Міжнародної композиторської організації ISCM та європейської композиторської організації “Europa–Europa”. Звертання до творчості В. Рунчака та його індивідуальності як митця, таким чином, зумовлено рядом факторів. По-перше, на даний момент є суттєвий розкол: з одного боку постає семантична функція творчої діяльності митця, а з іншого – констатовано недостатність її музикознавчого та культурологічного дослідження. Також, по-друге, спостерігається потреба в обґрунтуванні особливостей композиторського аспекту діяльності В. Рунчака з погляду тих процесів, які відбуваються в сучасному художньому житті, враховуючи наявні світоглядні, естетичні та стильові парадигми.

Неабияка успішність і популярність музичного авангарду часто служить першою інстанцією виникнення нових правил виконання музичних творів, трансформації загальноприйнятих та зрозумілих, переважно західноєвропейських й американських, орієнтирів. Вітчизняна школа нині лише починає засвоювати те, що вже почало приживатися у музичній сфері країн Європи й Америки, в тому числі “входити” до навчальних програм – у вигляді вивчення творчості сучасних композиторів та музичного доробку ХХ–ХХІ століть. “Вони сприятимуть розширенню можливостей інтерпретаторської діяльності сольного виконавця та виконавця-оркестранта, в якій сьогодні, крім опанування музично-виконавським

технічним арсеналом, невід'ємною складовою є акторська майстерність, помножена на культурно-інтелектуальний досвід” [1, с. 113–114].

На ролі театральних елементів у розвитку музичного акціонізму та інструментального театру наголошували й на Всеукраїнському науково-практичному семінарі “Проблеми інструментального виконавства в умовах сучасної мистецької освіти” [5; 6]. Однак побутують думки, що, в цілому, авангард був негативним та руйнівним рухом ХХ століття, періодом випробування основних елементів західної музики, гармонійної (вертикальної) та мелодійної (горизонтальної) [піфагорійської] “діалектики нот”, розквіту експресіонізму нюансів, оркестровки, динаміки, інструментальної своєрідності тощо [9].

Авангардна музика стала для В. Рунчака основним джерелом натхнення на метаморфози та експерименти. У центрі його уваги – складна дисонантна мова, експресія музичного висловлювання, новаторські прийоми, пов'язані зі звукотворчістю, нетиповими просторово-акустичними і темброво-колористичними засобами. Крім того, творчість композитора відрізняється алеаторичними та сонорно-кластерними комплексами. Майстер залучає до виконання творів і позамузичні елементи, зокрема: сценічні засоби, візуалізацію та вербалізацію музичних образів, провокативність тощо. На думку Володимира Рунчака, подібний авангардний стилістичний пошук допомагає зануритися в сучасний музичний контекст, адаптуватися до нього. Техніка митця – приклад культурного діалогу, репрезентованого бінарними опозиціями: старе й нове, минуле і теперішнє, класичне й новаторське, авангардне, світське та духовне...

Однією з характерних ознак сучасності є використання новітніх прийомів “конструювання” камерно-інструментальних композицій. При цьому виникає складний, виразний простір, що формується за допомогою музичних технік, сучасних технічних засобів, які впливають на жанрову основу твору. Як одне з втілень жанрових метаморфоз можна відзначити, що в камерно-інструментальні твори інтенсивно вводять один з основних інструментів джазової та естрадної музики – саксофон (у всіх різновидах: *sax-s/a/t/bar/bass*), зокрема, в композиції В. Рунчака “Осанна – музикантам, яких немає з нами... вже і ще” для двох саксофонів, перкусії та фортепіано 1997 року. За словами І. Савчука, “синтез мистецтв та їх взаємодія, які часто простежуються на прикладі камерно-інструментальної музики... В. Рунчака... модифікують усталені жанрові моделі, а поза тим розширюють виконавсько-виражальні можливості інструмента та ролі виконавців на сцені” [7, с. 228]. У творі простежується безліч інноваційних прийомів виконавства, що стосуються введення експресійної гами саксофона. Можна говорити про три групи прийомів, які застосовує композитор:

- джазові запозичення;
- трансформація та прикладання до саксофона способів виконавства, характерних для інших інструментів;
- використання природно-шумових ефектів.

Акціонізм В. Рунчака привертає увагу до кола соціальних проблем, таким чином знімаючи додаткове питання про практичне призначення мистецтва. Особливо це актуально в контексті суспільної діяльності В. Рунчака, адже майстер дотримується думки, що “справжню культуру роблять справжні люди, а не ті, які займають посади <...> скоро будуть цінувати тих, хто звань не має” [3].

Відтак, “інструментальний театр В. Рунчака є продовженням традиції засновників жанру – Дж. Кейджа, М. Кагеля, Л. Беріо, в яких український композитор переймає певні ідеї, поєднує їх зі своїми й отримує цікавий музичний симбіоз” [2, с. 191]. Цілком імовірно, що введення елементів театральності, яке водночас виражає змістовність, кінестезійно трансформувало хоровий стиль В. Рунчака. Патрік Фрір підкреслив, що хоровий диригент повинен бути лідером: “Не диктатором, не самодержцем, а саме лідером” [11, с. 29]. Треба визнати той факт, що коли хтось стоїть перед хором один, він так чи інакше вже виступає таким лідером. У результаті цього виникають певні обов'язки. Це твердження особливо актуальне в контексті діяльності В. Рунчака у сфері хорового мистецтва, позаяк він неодноразово наголошував на специфіці свого бачення творчої свободи та можливості

самовираження – у згаданому ключі. Хорові ансамблі унікальні в тому, що вони залучають різноманітні групи виконавців, які співпрацюють між собою, щоб поєднати у музиці творчість композиторів і потлумачити слова авторів творів [10, с. 2].

Володимир Рунчак належить до покоління музичних діячів, які сформували індивідуальний стиль, між тим демонструючи жанровий універсалізм. “Це, насамперед, В. Польова, С. Луньов, В. Рунчак, О. Козаренко, К. Цепколенко. Для В. Польової та С. Луньова увага до хорових, особливо духовно-літургічних жанрів, є вже усталеною традицією, своєрідною духовною потребою <...> Вони звертаються як до великих жанрів – меси, кантати, так і до хорової п’єси, хорового циклу, синтетичних вокально-інструментальних жанрів” [8, с. 358]. Цілком правильними такі слова виявляються і для В. Рунчака, позаяк індивідуальність його стилю – яскраво помітна – наявна і в хоровому жанрі.

Варто також зазначити, що В. Рунчак активно виступає за пропаганду сучасної музики. Наприклад, уже сім років телеканал “Культура” транслює його просвітницьку передачу – “Нова музика в Україні”. Також митець є популяризатором оркестрових і ансамблевих опусів композиторів ХХ століття, а саме: Д. Шостаковича, А. Веберна, Е. Вареза, Л. Ноно, К. Штокгаузена, Д. Лігеті, Л. Беріо тощо. Крім передачі, композитор заснував у 1998–1999 роках і камерний ансамбль з такою самою назвою – “Нова музика в Україні”. Щодо організаторської діяльності В. Рунчака, то він репрезентує себе як ініціатор проведення конкурсів різних рівнів – як міжнародних, так і всеукраїнських, а також концертів, фестивалів та інших заходів. Великий внесок майстер зробив і в українську хорову музику, що важливо для вітчизняної культури з огляду на плеяду таких діячів музики минулого, як А. Ведель, Д. Бортнянський, М. Березовський. Зокрема, В. Рунчак взяв участь у “Хор-фесті”. Тут було виконано твори композитора для оркестру та хору, причому наголошено на складності його хорової музики. Володимир Рунчак постає продовжувачем традиції, де музика є складною працею та своєрідним “жертвоприношенням” (за визначенням А. Тарковського) для музиканта, але, разом з тим, ця музика виявляється легкою для слухача. Подібний факт дає основу для констатації християнських інспірацій, на що наштотують уже назви творів композитора, наприклад, “На смерть Ісуса” чи “Нагірна проповідь”.

Володимир Рунчак – представник плеяди композиторів-новаторів, які, натхненні авангардною музикою, звертають увагу на жанрові метаморфози. При написанні творів, В. Рунчак, композитор та диригент, створює складну музику для виконавця, але легку для її сприйняття слухачем. Йому належать різноманітні твори: для оркестру, хору, з введенням до класичного виконавства інструментів, характерних для джазу. Як експериментатор, він залучає до процесу виконання музичних творів елементи театральності, провокації, звертається до синтезу мистецтв, інструментального театру, а також віднаходить для української культури музичний акціонізм. Окрім того, його діяльність пов’язана з просвітництвом та пропагандою (у позитивному сенсі цього слова) авангардної музики ХХ століття, а також музики сучасної. Володимир Рунчак виступає і в ролі організатора чи ініціатора проведення міжнародних та всеукраїнських музичних конкурсів, фестивалів і концертів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Баланко М. Труба в інструментальному театрі Володимира Рунчака / М. Баланко // Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського, 2009. – Вип. 83. – С. 107–115.
2. Горохівська С. Інструментальний театр у творчості українських композиторів (В. Рунчака, С. Зажитька, М. Шоренкова) / С. Горохівська // Українське музикознавство: [наук.-метод. зб.]. – К. : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2011. – Вип. 37. – С. 189–204.
3. Константинова Е. Я – “самашедший”, но не безумный! (інтерв’ю с В. Рунчаком) [Електронний ресурс] / Е. Константинова // Зеркало недели. – 2011. – № 11. – Режим доступу: http://gazeta.zn.ua/CULTURE/ya_samashedshiy_no_ne_bezumnyy_kompozitorvladimir_runchak_prizyvaet_razdat_gosnagrada_vsem_zhela.html.

4. Мальцева Е. С. К анализу сонаты “Passione” (1985/89) В. Рунчака / Е. С. Мальцева // Научный журнал: Томский государственный университет. – 2010. – № 330. – С. 54–56.
5. Папенина А. Н. Музыкальный авангард середины XX века и проблемы художественного восприятия / А. Н. Папенина. – СПб. : Изд-во СПбГУП, 2008. – 152 с.
6. Проблеми інструментального виконавства в умовах сучасної мистецької освіти: матеріали Всеукраїнського науково-практичного семінару з міжнародною участю (м. Умань, 27–28 квітня 2015 р.) / [ред. кол.: Дудник О. В. (головн. ред.) [та ін.]. – Умань : ФОП Жовтий О. О., 2015. – 106 с.
7. Савчук І. Б. Про деякі особливості збагачення палітри виражальних засобів та функцій виконавця в українській камерній музиці кінця XX – початку XXI століть / І. Б. Савчук // Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. – Вип. 106: Культурологічні аспекти сучасного мистецького дискурсу. – К., 2013. – С. 226–242.
8. Торба О. Сучасна українська хорова музика: стиль і стильність. “Псалом 50(51)” Вікторії Польової / О. Торба // Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. – Вип. 85: Духовна культура України: традиції та сучасність: збірник наукових статей / [редактор-упорядник М. М. Скорик]. – К., 2010. – С. 357–377.
9. Hellewell D. The Hecklers are Right about the Musical Avant-garde. Retrieved from <http://www.libertarian.co.uk/lapubs/cultn/cultn035.pdf>.
10. Morgan M. I. Choral Art Music as a Reflection of Prairie Identity. Retrieved from https://tspace.library.utoronto.ca/bitstream/1807/79333/1/Morgan_Melissa_I_201706_DMA_thesis.pdf.
11. Freer P. K. The Conductor’s Voice: Working Within the Choral Art. Retrieved from https://scholarworks.gsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=https://www.google.com.ua/&httpsredir=1&article=1043&context=music_facpub.

REFERENCES

1. Balanko, M. (2009). *Truba v instrumentalnomu teatri Volodymyra Runchaka* [The horn in the instrumental theater of Vladimir Runchak]. *Naukovyi visnyk Natsionalnoi muzychnoi akademii Ukrainy imeni P. I. Chaikovskoho* [Scientific Herald of the P. Tchaikovsky National Music Academy of Ukraine], Iss. 83, pp. 107–115. (in Ukrainian).
2. Freer, P. K. *The Conductor’s Voice: Working Within the Choral Art*. Retrieved from https://scholarworks.gsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=https://www.google.com.ua/&httpsredir=1&article=1043&context=music_facpub. (in English).
3. Gorohivska, S. (2011). Instrumental theater in the works of Ukrainian composers (V. Runchak, S. Zazhyt’ko, M. Shorenkov)]. *Ukrayinske muzykoznavstvo* [Ukrainian musicology], Kyiv, P. Tchaikovsky National Music Academy of Ukraine, Iss. 37, pp. 189–204. (in Ukrainian).
4. Hellewell, D. *The Hecklers are Right about the Musical Avant-garde*. Retrieved from <http://www.libertarian.co.uk/lapubs/cultn/cultn035.pdf>. (in English).
5. Konstantinova, E. (2011). I am “samashedshiy”, but not mad! (interview with V. Runchak). *Zerkalo nedeli* [Mirror of the week], no. 11. Retrieved from http://gazeta.zn.ua/CULTURE/ya_samashedshiy_no_ne_bezumnyy_kompozitorvladimir_runchak_prizyvaet_razdat_gosnagrady_vsem_zhela.html. (in Russian).
6. Maltseva, E. S. (2010). To the analysis of the “Passione” sonata (1985/89) by V. Runchak. *Nauchnyy zhurnal: Tomskiy gosudarstvennyy universitet* [Scientific journal: Tomsk State University], no. 330, pp. 54–56. (in Russian).
7. Morgan, M. I. *Choral Art Music as a Reflection of Prairie Identity*. Retrieved from https://tspace.library.utoronto.ca/bitstream/1807/79333/1/Morgan_Melissa_I_201706_DMA_thesis.pdf. (in English).
8. Papenina, A. N. (2008). *Muzykal'nyy avangard serediny XX veka i problemy khudozhestvennogo vospriyatiya* [Musical avant-garde of the middle of the twentieth century and problems of artistic perception], St. Petersburg: Izd-vo SPbGUP. (in Russian).
9. *Problemy instrumentalnoho vykonavstva v umovah suchasnoi mystetskoï osvity: materialy Vseukrayinskogo nauково-praktychnogo seminaru z Mizhnarodnoyu uchastiu (2015)* [Problems of

- instrumental performance in contemporary artistic education: materials of the All-Ukrainian scientific and practical seminar with international participation], Uman, April 27–28, 2015), Editor-in-Chief Dudnik O. V, Uman, FOP Zhovtiy O. O. (in Ukrainian).
10. Savchuk, I. B. (2013). About some features of the enrichment of the palette of expressive means and performer functions in Ukrainian chamber music of the late XX – early XXI centuries, *Naukovyi visnyk Natsionalnoi muzychnoi akademii Ukrainy imeni P. I. Chaikovskoho* [Scientific Herald of the P. Tchaikovsky National Music Academy of Ukraine], Iss. 106 Cultural aspects of modern artistic discourse, Kyiv, pp. 226–242. (in Ukrainian).
11. Torba, O. (2010). Contemporary Ukrainian choral music: style and style. “Psalm 50 (51)” by Victoria Poliova. *Naukovyi visnyk Natsionalnoi muzychnoi akademii Ukrainy imeni P. I. Chaikovskoho* [Scientific Herald of the P. Tchaikovsky National Music Academy of Ukraine], Iss. 85 Spiritual culture of Ukraine: traditions and modernity, Kyiv, pp. 357–377. (in Ukrainian).

УДК 792.7

Алла Попова
Ольга Войченко

ЗНАЧЕННЯ МЕДІАТЕХНОЛОГІЙ У ВИХОВАННІ ЕСТРАДНОГО ВОКАЛІСТА

У статті визначено провідне значення медіатехнологій для розвитку естрадного вокаліста. Наголошено на їхній важливій ролі у сьогоденні. Окреслено, що розвиток вокаліста неможливий без використання комп'ютерної техніки, програм, спрямованих на запис та обробку звуку, застосування устаткування, яке обробляє та посилює звук. Підкреслено, що використання медіатехнологій допомагає не лише удосконаленню та корекції власної виконавської майстерності, а й просуванню та подальшій популяризації співака.

Ключові слова: медіатехнології, запис звуку, програмне забезпечення, естрадний вокаліст, обробка звуку, виховання.

Алла Попова
Ольга Войченко

ЗНАЧЕНИЕ МЕДИАТЕХНОЛОГИЙ В ВОСПИТАНИИ ЭСТРАДНОГО ВОКАЛИСТА

В статье определено ведущее значение медиатехнологий для развития эстрадного вокалиста. Отмечено их важную роль в настоящем. Очерчено, что развитие вокалиста невозможно без использования компьютерной техники, программ, направленных на запись и обработку звука, применения оборудования, которое обрабатывает и усиливает звук. Подчеркнуто, что использование медиатехнологий помогает не только совершенствованию и коррекции собственного исполнительского мастерства, но и продвижению и дальнейшей популяризации певца.

Ключевые слова: медиатехнологии, запись звука, программное обеспечение, эстрадный вокалист, обработка звука, воспитание.